

ЛИСТОПАД • 2017

АВДІЙКА, 22 ЖОВТНЯ 2017 РОКУ

ПАРТІЙНА ГАЗЕТА

СОЛІДАРНІСТЬ

ВИБОРИ В ГРОМАДАХ

29 жовтня відбулися перші вибори у 201 об'єднаній територіальній громаді. Мешканці громад обирали голів ОТГ, а також депутатів місцевих рад. Партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність» отримала переконливу перемогу, діставши найбільшу електоральну підтримку по всій Україні

ЛІДЕР ПЕРЕГОНІВ

Голови ОТГ

Серед новообраних голів ОТГ (усього 201) міських голів – 25, селищних – 61, сільських – 115. Від БПП «Солідарність» перемогли 115 кандидатів. З них 83 – висувалися партійними організаціями або є членами партії. Ще 32 – самовисуванці, підтримувані партією, з якими працювали партійні осередки та штаби на місцях.

Найбільшу кількість голів ОТГ від партії обрано в Дніпропетровській (18), Волинській (14), Черкаській (7), Харківській (7), Івано-Франківській (7), Вінницькій (7) і Львівській (8) областях.

Кандидати від БПП перемогли з великим відривом від суперників, котрі представляли інші сили. Наприклад, на Вінниччині кандидата від БПП Олександра Амонса обрано головою Глуховецької ОТГ з результатом 90,2%. Йому 32 роки, він учасник АТО.

На Дніпропетровщині (Троїцька ОТГ) Олег Чуприна переміг із 97-відсотковим результатом. У Любимівській ОТГ Ігор Желяб'єв отримав 93,9% голосів.

На Рівненщині в Ярославській ОТГ кандидат від «Солідарності» Леонід Прудніков набрав 93%.

На Харківщині в усіх 7 ОТГ, де відбувалися вибори, перемогу здобули кандидати від БПП. На Тернопільщині також усі 4 громади очолять висуванці партії.

На Донеччині вибори відбулися у 2 громадах, в обох – головами обрано кандидатів від «Солідарності».

На Луганщині кандидати від БПП «Солідарність» перемогли у 3 із 4 громад.

«БПП «Солідарність» – єдина партія, яка об'єднує країну і має підтримку виборців по всій Україні. Наші кандидати перемогли і на заході, і на сході країни. І в Донецькій області, і в Луганській – і в Тернопільській та Івано-Франківській», – заявив керівник секретаріату партії, народний депутат Максим Саврасов на брифінгу.

Міські громади

У виборах до міських ОТГ відповідно до закону про місцеві вибори від 2015 року обов'язковою була участь пар-

тій. Тобто виборці голосували за партії. Таким чином, результати виборів у міських ОТГ є точним показником електоральної підтримки тих чи інших політичних сил.

Блок Петра Порошенка «Солідарність» отримав 127 мандатів із 674, що становить 18,8 відсотка.

Це – найвищий результат серед партій.

Інші партії показали такі результати: «Батьківщина» – 18%; Аграрна партія – 11,3%, Радикальна партія – 7,7%, «Наш край» – 5%, Опозиційний блок – 4,9%, «Свобода» – 5,6%, «Самопоміч» – 4,3%, «УКРОП» – 4,2%. Уперше у виборах взяла участь партія «Рух нових сил», яка отримала 2 мандати, або 0,3%.

Головами міських ОТГ обрано 16 кандидатів від БПП.

«Голосування за партії в міських ОТГ підтвердило дані соціологічних опитувань, які проводили кілька соціологічних структур останнім часом. Ці опитування впевнено показують електоральне лідерство БПП «Солідарність», – зазначив Максим Саврасов.

МЕДИЧНА РЕФОРМА. ГРОШІ – НА ПАЦІЄНТА, А НЕ НА ЛІЖКО-МІСЦЕ

19 жовтня Верховна Рада дала старт медичній реформі, ухваливши закон про державні фінансові гарантії надання медичних послуг і лікарських засобів. У чому суть цієї реформи?

Гроші йдуть за пацієнтом

Медична реформа передбачає зміну фінансування системи охорони здоров'я. Бюджетні кошти спрямовуватимуться не на фінан-

сування медичних закладів відповідно до кошторису, як зараз, а на оплату медичної послуги конкретній людині.

«Гроші йтимуть за пацієнтом» – стор. 7

ВИБОРИ

ЛІДЕР
ПЕРЕГОНІВ

закінчення. початок на стор. 1

Сільські та селищні ради

У сільських та селищних ОТГ вибори відповідно до закону відбувалися за мажоритарною системою. Тут кандидатам не обов'язково було представляти ту чи іншу партію. Значна частина кандидатів ішли на вибори як самовисуванці. Багатьох із них підтримувала «Солідарність».

«Для нас важливо, щоб у громади прийшли професійні та відповідальні люди. З такими кандидатами-самовисуванцями працювали наші штаби на місцях», — пояснює голова секретаріату партії.

За результатами голосування найбільша кількість новообраних депутатів — самовисуванці: 1119 депутатів.

Перше місце

Загалом БПП «Солідарність» за кількістю обраних депутатів посідає перше місце серед політичних сил і друге — після самовисуванців.

У сільських та селищних радах кандидати, висунуті або підтримувані партією, отримують 893 мандати.

Далі йдуть «Батьківщина» — 847, Аграрна партія — 400, «УКРОП» — 266, «Наш край» — 165, Радикальна партія — 155, «Самопоміч» — 115 та інші.

«Реформа децентралізації, яку ініціював Президент, уже дає результати по всій країні, — заявив керівник партійної фракції у Верховній Раді Артур Герасимов. — Історія успіху гро-

мад, які вже об'єдналися, були найкращою агітацією на цих виборах. Саме тому ми перемогли. Люди підтримують децентралізацію, тому що це конкретні гроші для розвитку громад і конкретні проекти».

«Кандидати від партії «БПП «Солідарність» ішли на вибори з гаслом підтримки децентралізації. Їхня перемога означає, що виборці підтримують реформу, ініційовану Президентом Порошенком», — прокоментував підсумки виборів керівник партійного секретаріату, народний депутат Максим Саврасов.

Вибори 29 жовтня охопили всі області України. Вінницька — 9 ОТГ, Волинська — 19, Дніпропетровська — 19, Донецька — 2, Житомирська — 13, Закарпатська — 1, Запорізька — 10, Івано-Франківська — 8, Київська — 4, Кіровоградська — 6, Луганська — 4, Львівська — 8, Миколаївська — 1, Одеська — 11, Полтавська — 12, Рівненська — 5, Сумська — 9, Тернопільська — 4, Харківська — 7, Херсонська — 10, Хмельницька — 7, Черкаська — 14, Чернівецька — 4, Чернігівська — 14.

ХАРКІВЩИНА
Сім із семи

У Харківській області «Солідарність» отримала більшість голосів у всіх ОТГ, де 29 жовтня відбувалися вибори. Про це повідомили голова фракції БПП «Солідарність» у Харківській обласній раді Віктор Коваленко та керівник секретаріату Харківської територіальної організації партії Віталій Малайренко.

За словами Малайренка, в усіх 7 ОТГ «Солідарність» набрала від 50 % до 95 % голосів. «Для нас було принципово висунути своїх кандидатів від партії у всіх 7 громадах, і ми єдина партія в Харківській області, яка це зробила», — сказав він.

ТЕРНОПІЛЛЯ
Результат успішного втілення реформи

Успішні результати децентралізації стали важливим фактором перемоги команди БПП «Солідарність» на виборах до ОТГ, вважає народний депутат, голова Тернопільської територіальної організації партії Тарас Юрик.

«Переможці виборів, які очолили громади, будуть основною рушійною силою подальших змін у регіоні. Це поки що 4 громади, але робота йде по всій області», — сказав він. За його словами, понад 800 мільйонів грн було залучено упродовж двох останніх років на розвиток Тернопільщини, і це крім коштів на ремонт доріг. «Ми як політична сила, що є головним промотором реформи, розуміємо, що наша перемога пов'язана з децентралізацією», — наголосив Юрик.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА
Спільна робота — спільна перемога

«Спільними зусиллями ми створили Красилівську міську об'єднану громаду на Хмельниччині і спільними зусиллями зробимо її успішною та виправдаємо високу довіру виборців», — заявила висуванка БПП Ніла Островська, яку обрано головою ОТГ.

За Островську проголосувало майже 55 % виборців, за кандидатів у депутати від «Солідарності» віддали голоси майже 30 %.

ВІННИЧЧИНА
Люди повірили і підтримали...

7 об'єднаних громад на Вінниччині очолять голови, підтримувані «Солідарністю», 72 представники партії обрано депутатами.

90,2 % у Глуховецькій ОТГ (Козятинський район) набрав Олександр Амонс. В ОТГ тут об'єдналися смт Глухівці, села Непадівка та Гурівці. 43-річний Олександр Амонс — учасник АТО, служив у 51-й бригаді батальйону матеріального забезпечення, був командиром взводу роти підвозу боєприпасів. Часто бував на передовій, на блокпостах, героїчно виводив бійців з-під Іловайська. У 2015 році був обраний Глуховецьким селищним головою.

«Повернувшись півтора року тому з АТО, я побачив, що там — війна, а тут — нічого не змінилося. Якраз були вибори селищного голови — от я й висунув свою кандидатуру. Люди повірили мені й підтримали. А тепер проголосували і як за голову об'єднаної територіальної громади. Гадаю, зможемо зробити багато корисного, адже повноваження ОТГ значно ширші», — прокоментував свою перемогу Олександр Амонс.

78 % голосів отримав Володимир Кулешов у Гніванській ОТГ.

68,23 % набрав Володимир Сич у Лука-Мелешківській ОТГ.

За Віктора Любченка в Староприлуцькій ОТГ проголосували 60,1 %.

Ніні Кравець голоси віддали 53 % виборців Шляхівської ОТГ.

51,83 % отримала Катерина Романенко у Краснополівській ОТГ.

За Володимира Сличука проголосували 40 % виборців Росошанської ОТГ.

Усі вони — представляють партію БПП «Солідарність».

«Партія була представлена на виборах у кожній об'єднаній територіальній громаді. Ми змогли забезпечити присутність наших спостерігачів на всіх дільницях», — зазначив лідер Вінницької територіальної організації партії Андрій Гишко.

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ МАКСИМ САВРАСОВ
РОЗПОВІДАЄ ПРО РЕЗУЛЬТАТИ ВИБОРІВ«СОЛІДАРНА МОЛОДЬ»
УЗЯЛАСЯ ЗА САМООНОВЛЕННЯ

8 ЖОВТНЯ в Одесі відбулися вибори до керівних органів «Солідарної молоді», яка є молодіжною організацією партії «БПП «Солідарність». Головою організації обрано Оксану Гому.

Оновився також склад правління, до якого увійшло 15 представників більшості регіональних осередків організації.

За словами Оксани Гоми, «Солідарна молодь» займатиметься, зокрема, молодіжними проектами, міжнародним

напрямом, молодіжною політикою, координацією зв'язків із органами державної влади та місцевого самоврядування, роботою зі студентським середовищем, громадськими організаціями та медіа.

Окремий напрямок діяльності — розбудова регіональної мережі та розвиток місцевих підрозділів організації.

Голова організації закликала молодих людей долучатися до «Солідарної молоді».

Результати виборів голів ОТГ

Результати виборів депутатів міських рад ОТГ

ВЕСЕЛІВСЬКА ОТГ: ЖИТИ СТАЛО СПРАВДІ ВЕСЕЛІШЕ

Завдяки реформі з децентралізації влади Веселівська об'єднана громада досягла неабияких успіхів у економічному та соціальному розвитку

АНАТОЛІЙ ДМИТРІВ
ФОТО ОЛЕГА БАКЛАЖОВА

СЕЛИЩЕ Веселе в Запорізькій області, райцентр, що за тридцять кілометрів від міста Мелітополя, цілком відповідає своїй назві. Вулиці Веселого прикрашають десятки скульптур, які хоч і не претендують на звання шедеврів, проте створюють особливий настрій.

Ось біля ринку чумаки на волах — засновники Веселого. Біля кожної школи — величезна сова на стосі книжок. На головній вулиці — руки, що тримають земну кулю — пам'ятник, що увічнює пам'ять про Чорнобиль.

Усі скульптури виготовлено з арматури й бетону. І зробив їх митець, який ніколи не навчався ні малювання, ні ліплення. У Веселому його знають як Сашка Айвазовського, хоча насправді його прізвище — Артеменко.

Талановитого хлопця помітив незмінний з 1991 року голова Веселівської селищної ради Петро Кіяшко й забезпечив роботою. Цієї роботи в рази збільшилося після того, як наприкінці 2015 року Веселе стало центром об'єднаної громади. Тепер «скульптури Айвазовського» стали візитівками всіх сіл Веселівської ОТГ.

Хто хоч раз був у південній глибинці, той

САМОВРЯДУВАННЯ

знає, як зазвичай сумно й занедбано виглядають тамтешні села.

Веселе ж після об'єднання аж ніяк не відповідає усталеним уявленням про периферію Півдня. Шукаючи селищну раду, я хвилин п'ятнадцять прямивав по довгезному тротуару, викладеному плиткою.

— Після об'єднання громада придбала в комунальну власність плитковий міні-завод, і тепер ось маємо понад 10 км тротуарів, — пояснив згодом директор комунального підприємства «Башук» Микола Овраменко. — Одна бригада працює зранку, друга увечері. Зарплати хлопців — 8–10 тисяч грн, так що працюють вони на совість.

Під'їжджає стара «Таврія» з причепом, з якого двоє чоловіків, не звертаючи на нас уваги, починають викидати на дорогу гарячий асфальт. Інша пара робітників підсипає його в ями і трамбує якимсь приладом.

— Ця установка трамбує асфальт так само добре, як це б робив 2,5-тонний каток, — пояснює Микола Овраменко. — Капітальний ремонт дороги з нею не зробиш, а ось

В АВТОМАЙСТЕРНІ ЗБИРАЮТЬ АВТОМОБІЛІ, СТИЛІЗОВАНІ «ПІД СТАРОВИНУ»

для ямкового — це саме те, що треба. І точно набагато краще, ніж ручні катки райавтодору. Зараз завод вийшов на потужність 4–5 тонн асфальту на день. Основні дороги в селищі ми вже полатали, тепер візьмемося за інші села громади.

Асфальтовий міні-завод коштував громаді 400 тисяч грн і стільки ж плитковий. За приблизними розрахунками, обладнання обох заводів має окупитися протягом року й економітиме громаді близько 500 тисяч грн на рік. Головний ідеолог «комунальної революції» у Веселому Петро Кіяшко каже, що невдовзі планує придбати ще й устаткування для сміттєпереробного заводу.

АСФАЛЬТОВИЙ МІНІ-ЗАВОД

ВЕЛОДОРІЖКА

колайович навіть подумував залишити роботу селищного голови, оскільки не мав ні ресурсів, ні повноважень. Тепер він отримав і одне, і друге: сукупний річний бюджет усіх населених пунктів Веселівської громади становив 25 млн грн, а тепер зріс до 67 млн.

— Та рік навіть не в грошах! — каже Петро Кіяшко. — Тепер я маю реальну владу. Я маю реальний вплив — і на освіту, і на медицину, і на розвиток бізнесу. А до об'єднання нічого такого не було. Ні школи, ні лікарня не входили до моєї зони відповідальності.

Щоб забезпечити село водою, Кіяшкови знадобилося лише півроку. Він зумів відновити всі закинуті свердловини на території громади, що належали давно зниклим заводам. Цього року у Веселому мають закінчити будівництво сонячної електростанції вартістю 400 млн грн. Під неї інвестор отримав 28,5 га несанкціонованого сміттєзвалища, яке, за домовленістю із селищною радою, мав ліквідувати. Сміття було вивезено, а чисту землю інвестор, на прохання голови ОТГ, довправив на берег озера, де з неї насипали великий курган. Тепер на його вершечку планують спорудити альтанку для закоханих.

— Життя в громаді справді змінюється — це змушені визнавати навіть місцеві «зрадофіли», — сміється Кіяшко.

Бетонний Бандурист на вході до Веселівської селищної ради, здається, киває чубатою головою на знак згоди.

Через півгодини ми вже розмовляємо з ним у його кабінеті, споглядаючи через вікно роботу Артеменка-Айвазовського — «Бандурист».

— У наших степах дров немає, і зазвичай ми палили печі вугіллям, а також використовували його в наших котельнях, — розповідає пан Кіяшко. — А коли почне працювати сміттєпереробний завод, палити можна буде пелетами зі сміття.

Реформа дала змогу Петрові Кіяшку максимально виявити свій талант господарника. Його ідеї завжди вражали оригінальністю та простотою, але раніше на них не було ресурсу. За часів Януковича Петро Ми-

У КОЛОМІЇ ЗБУДУЮТЬ КОМПЛЕКС Н2О

КОЛОМІЙСЬКА міська рада взяла курс на розвиток спортивної інфраструктури в місті. Досі Коломия залишається єдиним містом Івано-Франківської області, яке не має плавального басейну, тож міськрада вирішила спорудити водно-спор-

тивний комплекс під назвою Н2О.

Головним натхненником будівництва став секретар Коломийської міськради, голова міської організації БПП «Солідарність» Любомир Жупанський. Як колишній спортсмен він завжди лобював рефор-

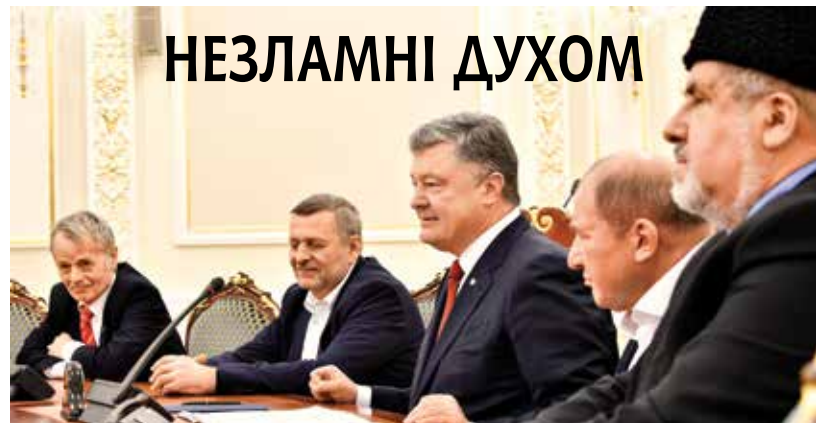
ми у спортивній галузі міста. «Ідея будівництва такого масштабного комплексу об'єднала парламентаріїв від регіону, зокрема членів фракції БПП Анатолія Матвієнка та Михайла Довбенка, депутатів облради і 34 депутатів Коломийської міськради, — сказав він. — Адже лише спільними зусиллями можна втілити в життя такий грандіозний проект». Об'єкт обцяють здати в експлуатацію до половини 2019 року.

До першої черги входить закритий 25-метровий басейн і

трибуни. Два зали для боротьби і боксу, тренажерний зал, конференц-зал, ще один невеликий басейн для навчання дітей плавання, гребний зал для байдарок та каное, а також повноцінний універсальний зал із трибунами для глядачів. Друга черга — вуличний басейн, чотири тенісні корти.

Загальна площа території, на якій зводиться водно-спортивний комплекс, — 1,25 га. Вартість проекту оцінили у більш як 200 мільйонів грн. 90 % буде профінансовано з держбюджету.

НЕЗЛАМНІ ДУХОМ

ПРЕЗИДЕНТ Петро Порошенко нагородив заступників голови Меджлісу кримськотатарського народу Ільмі Умерова й Ахтема Чийгоза державними нагородами. Умерова та Чийгоза було звільнено з російської в'язниці 25 жовтня. Спрацював задум Петра Порошенка, який передбачав участь у звільненні Президента Туреччини Реджепа Ердогана. Порошенко вручив їм ордени «За заслуги» «за громадянську мужність і незламність духу, виявлені у відстоюванні державності України, ідеалів свободи та конституційних прав людини» 27 жовтня.

На фото: Мустафа Джемілев, Ахтем Чийгоз, Петро Порошенко, Ільмі Умеров, Рефат Чубаров.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО
З БІЙЦЯМИ ЗСУ В АВДІВЦІ.
22 ЖОВТНЯ 2017 РОКУ

ЗАКОНИ ПРО ДОНБАС РУЙНУЮТЬ ПЛАНИ КРЕМЛЯ

6 жовтня Верховна Рада ухвалила в першому читанні президентський законопроект «Про особливості державної політики щодо забезпечення державного суверенітету України над тимчасово окупованими територіями в Донецькій і Луганській областях», а також закон «Про створення необхідних умов для мирного врегулювання ситуації в окремих районах Донецької і Луганської областей»

ДОКУМЕНТИ, покликані прискорити мирне врегулювання на Донбасі, депутати розглядали два дні. Спочатку опозиціонери блокували трибуну й зірвали засідання, а наступного дня кілька народних обранців намагалися влаштувати в парламенті диверсію, підпаливши димову шашку.

Провокація провалилася — і депутатський корпус підтримав президентські ініціативи. Проти висловилася новітня опозиційна «ширка» у складі поплічників Януковича з «Опозиційного блоку» й «Відродження», «Батьківщини» Юлії Тимошенко, «свободівців» і «Самопоміч» Андрія Садового. У цих сил у друзях виявилися Шуфрич, Вілкул і Юрій Бойко. А ще — Кремль, де були вкрай невдоволені ухваленими законами.

То що ж не сподобалося Тимошенко, Шуфричу й Путіну?

Перше — **Росія визнається агресором**, а окремі райони Донецької і Луганської областей (ОРДЛО) — **окупованими Росією**.

Друге — особливий статус Донбасу може бути наданий лише після повної деокупації. Поки що ж на непідконтрольних територіях діє окупаційна адміністрація, яка й несе всю відповідальність за ситуацію.

Незмінна позиція України тепер затверджена ще й законодавчо. Що остаточно знімає будь-які розмови про вибори в ОРДЛО до моменту, поки останній російський солдат не піде з нашої землі. Водночас, і це дуже важливо, **Мінські домовленості в нових законах не згадуються**. Отже — не легалі-

зуються в українському законодавстві.

Як заявив у своєму відеозверненні Президент Петро Порошенко, можливість виконання закону про особливості місцевого самоврядування в окремих районах Донбасу жорстко обумовлена низкою вимог до Росії як агресора та окупанта та до її маріонеткових режимів. Насамперед — вимогою про виведення російських військ, незаконних збройних формувань, військової техніки з території України і нормою про відповідність політичних процесів стандартам ОБСЄ.

Третє — **в ОРДЛО діє особливий порядок забезпечення прав і свобод цивільних**. При цьому мешканці Донецької і Луганської областей, які покинули свої домівки, мають право на все те майно, яким володіли до початку АТО. Це дуже важливо, оскільки бойовики та їхні посіпаки, які захоплюють чужу власність, мають чітко розуміти: за мародерство відповідатимуть повною мірою.

Четверте — **Збройними Силами в зоні антитерористичної операції керуватиме Об'єднаний оперативний штаб ЗСУ, який змінить Антитерористичний штаб СБУ**.

Перепідпорядкування штабу силовиків пояснюється зміною статусу конфлікту: війну назвали війною, а на війні основну відсіч агресорові дають збройні сили.

Крім того, іншим документом — про створення необхідних умов для мирного врегулювання ситуації — ще на рік запроваджується дія закону про особливості місцевого самоврядування в окремих районах Донецької і Луганської областей. Дія старого закону добігла кінця 18 жовтня, і якби парламент її не подовжив, Москва звинуватила б Київ у порушенні Мінських угод. Після цього відкривалася пряма дорога до зняття санкцій з країни-агресора.

Як пояснили в Раді безпеки та оборони, перший із цих законів дає конкретний механізм деокупації Донбасу, створює важливі правові позиції в міжнародних судах, на міжнародних переговорах і, головне,

перекреслює можливості Російської Федерації приховувати свою агресію під виглядом миротворчої операції.

Тут варто згадати недавню ініціативу Кремля: поставити миротворців лише на лінії розмежування й таким чином остаточно накласти лапу на український Донбас.

Наші західні партнери розкрили й засудили російські хитрощі, а закон, який визнав Росію агресором, поховав надії Путіна нав'язати світові ідею замороження конфлікту на Донбасі за своїм сценарієм.

ГЕОРГІЙ ТУКА, заступник міністра з питань окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб Документ визнає Росію агресором

У ЧОМУ суть ухваленого в першому читанні законопроекту про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України над тимчасово окупованими територіями в Донецькій та Луганській областях?

Його ще називають «законом про реінтеграцію Донбасу». Але це неправильно, бо тут мова не про це. Документ містить три принципові вектори.

Перший — зовнішньополітичний. Ідеться про те, що Україна, попри все, намагається вирішувати це складне питання дипломатичним шляхом, не застосовуючи Збройні Сили.

Другий — внутрішньополітичний. Ми намагаємося розв'язувати проблему не шляхом ескалації збройного протистояння, ціною життів наших військових. А шукаємо шляхів до конструктивного діалогу з РФ, яка є агресором, стороною воєнного конфлікту.

Третій вектор стосується мешканців непідконтрольних територій. На жаль, у законі цьому питанню приділено мало уваги. Є лише фраза: «Політику щодо неконтрольованих територій реалізують органи центральної виконавчої влади...». Тобто Міністерство з питань окупованих територій. Я б хотів, щоб було більше позитивного посилу в преамбулі, яка розрахована на мешканців не контрольованої Україною території.

Що ж до військового аспекту, то, на мою думку, прописано все вдало. Ідеться про підпорядкування задіяних сил оперативному об'єднаному штабові, який уже створено.

Законом визнається, що Росія — агресор. Це має сприяти нашим дипломатам під час проведення будь-яких дискусій з нашими західними партнерами щодо реалізації миротворчої місії. Така офіційна позиція України допоможе у викладенні аргументів щодо недоцільності використання збройних сил Російської Федерації як миротворців.

АНАТОЛІЙ
СТРІЛЯНИЙ
ПУБЛІЦИСТ

ТУМАННІСТЬ РОСІЇ

У 10 РОКІВ, у 1942-му, Умберто Еко був, за його словами, розумним хлопчиком і тому фашистом, ще й таким, що завоював перше місце на всеіталійській олімпіаді школярів. У своєму творі він краще за всіх довів, чому потрібно без вагань померти за вождя Італії Муссоліні й за вічну її славу. Фашистами тоді були всі діти й усі дорослі, інакше можна було сильно постраждати. Наступного року фашизм у Італії впав. Відразу заявили про себе з десяток партій, які не грали в одну дудку з іншими. Умберто, знову ж таки за його словами, був тямущий хлопчик: він відразу зрозумів, що таке свобода — і вона йому сподобалася.

Хлопчина добре вчився, багато читав, став великим письменником. У зрілому віці він написав трактат «Вічний фашизм». У ньому розбираються 14 ознак, притаманних фашизмові будь-якої країни, ураженої цією бридкою недугою. Майже всі вони проявляються сьогодні в Росії, хоча, наполягає автор, достатньо навіть однієї, щоб «починала конденсуватися фашистська туманність». Наприклад, такої ознаки, як культ минулого. Росіяни ревно поклоняються старовині, усьому, що було в їхній історії. Зрозуміло, що геть усе минуле в їхніх очах славне, і в ньому для них беззаперечно дорогі і останній цар, і Сталін.

Одна з найвірніших ознак — особливе ставлення до незгодних. Росіяни дедалі більше не люблять тих, про кого кажуть: «надто грамотний» — людей складної розумової праці, яким подавай свободу, законність, права людини. Усякий, хто не згоден із владою, є ворог. Росіяни заходяться від любові до батьківщини, але вважають, що любити її потрібно тільки так, як учить начальство. Вони за одностайність і єдиноначальність. Жодних обговорень! Крок управо, крок уліво вважається спробою втекти. Не люблять іногородців. Й ось що особливо показово: ображені на весь світ, особливо — на його вільну й тому багату частину. Фашист — він і народжується з такою образою. Росіяни не сумніваються, що Захід змовився шкідити їм, і тому їм, росіянам, живеться гірше, ніж могло б. Усі їм заважають!

Відчуваючи себе вічно ображеними, росіяни готові бити кривдників там і тоді, де і коли скаже влада.

І нарешті, вони не уявляють свого життя без вождя, під чийм керівництвом усі повинні ставати героями. Сенс життя в боротьбі з ворогами під мудрим керівництвом вождя.

Україну такою росіянин не любить не тільки тому, що вона пішла, а й тому, що в ній він не знаходить жодної з ознак фашизму.

У ПОШУКУ ЦЕНТРІВ ТЯЖІННЯ

Для розвитку територій потрібна не лише децентралізація влади, а й зміна адміністративно-територіального устрою

ПРОТЯГОМ останніх трьох років в Україні успішно проводиться реформа місцевого самоврядування. На рівні міст, селищ і сіл, що входять до новостворених ОТГ, уже кожен може відчувати зміни на краще – ремонтуються та будуються дороги, школи, лікарні... Проте досі ми не взялися за розв'язання проблеми укрупнення районів.

Заможні і депресивні

На сьогодні в Україні 490 районів. У радянські часи райони створювали переважно виходячи зі структури й чисельності парторганізацій. Жодного економічного обґрунтування меж районів, як правило, не було.

Розвиток територій, передусім сільських, залежить від їхньої наближеності до великих міст. Мешканці сіл мають можливість працювати в цих містах. Або вирощувати сільгосппродукцію на своїх присадибних ділянках, яку збувають на міських ринках або через мережу торговельних закладів споживчої кооперації.

Попри очевидні позитиви такого тяжіння, спостерігаються й доволі негативні процеси.

Мешканці територій, віддалених від великих населених пунктів, опиняються в значно гірших умовах. Працювати в містах їм складніше й дорожче. Продавати сільгосппродукцію

– теж не так вигідно. Невеликі районні центри, з точки зору ділової активності й доходів населення, не є такими ж привабливими для працевлаштування й реалізації сільгосппродукції.

Унаслідок цього ще в радянські часи в кожній області почали формуватися заможні та депресивні села – залежно від їхньої наближеності до міст.

Занедбаність сільських територій частково компенсувалася наявністю в районах одного великого чи кількох середніх підприємств, які забезпечували зайнятість населення й давали селянам можливість реалізувати свою продукцію їхнім працівникам. Банкрутство більшості цих підприємств після падіння Радянського Союзу тільки погіршило стан «неперспективних» сіл.

Люди активніше потягнулися до обласних центрів. Віддалені території не мають можливостей для розвитку. Доходи населення там скорочуються, молодь покидає депресивні села, життя в них згасає.

5–8 центрів тяжіння на область

Досвід розвинених країн показує, що для успішного розвитку сільських територій необхідно формувати укрупнені міста, які виступатимуть центрами тяжіння і зможуть конкурувати з великими міськими агломераціями. На території кожної області таких міст – центрів тяжіння – має бути від 5 до 8 (залежно від площі області). Вони мають стати центрами укрупнених районів. З

одного боку, вони повинні бути розташовані достатньо далеко від великих міст, які й самі є центрами тяжіння. З другого – мати зручне транспортне сполучення.

Скажімо, у Київській області такі міста, як Бровари, Вишгород, Бориспіль, Васильків, Обухів настільки наближені до Києва, що той сам перетягує до себе мешканців і цих міст, і всіх навколишніх сіл. Тому їх варто було б об'єднати в київську агломерацію. ОТГ та місцеві громади цих населених пунктів матимуть достатню фінансову самостійність. Але для них де-юре і де-факто центром тяжіння є Київ.

Укрупнені райони мають отримати додаткові фінансові ресурси за рахунок як перерозподілу податків на їхню користь, так і цільового бюджетного фінансування.

Це має забезпечити в центрах укрупнених районів можливість для формування сучасних освітніх закладів першого та другого рівня акредитації. Саме на базі цих міст має забезпечуватися сучасне медичне обслуговування.

Надзвичайно важливо, аби в межах укрупнених районів було налагоджено стабільне транспортне сполучення, для цього мають бути відремонтовані й прокладені дороги. Залізничне й автобусне сполучення в такому разі потребуватиме цільових субвенцій. Громадський транспорт покликаний виконувати передусім соціальну функцію, а не бути джерелом доходів. Розклад руху й вартість проїзду мають бути такі, щоб мешканці всіх

населених пунктів мали можливість достатньо швидко потрапляти до центру укрупненого району.

Грамотна бюджетна й податкова політика сприятиме збільшенню інвестиційної привабливості таких міст – центрів укрупнених районів. Що, у свою чергу, запустить уже ринкові механізми розвитку цих міст як центрів тяжіння для навколишніх територій.

Час починати

Вибір населених пунктів, які зможуть бути центрами тяжіння, – це предмет для обговорення як науковців, асоціацій аграріїв та промисловців, так і безпосередньо мешканців області.

Доцільно спочатку, у вигляді експерименту, провести відповідне укрупнення районів у одній-двох областях. Це дасть змогу відпрацювати відповідні процедури, зокрема щодо фінансової підтримки з боку держави.

Попри необхідність вирішувати це питання, слід очікувати, що ідея укрупнення районів викличе неабиякий спротив, передусім місцевих керівників та бюрократії тих районів, котрі потребуватимуть ліквідації. Але збереження неефективного адміністративно-територіального устрою дедалі більше призводитиме до занепаду значної частини територій.

Тому варто вже зараз на рівні уряду, громадськості та фахівців почати обговорення необхідності такої реформи.

БОРИС КУШНІРУК

ДЕПУТАТИ БПП ПОСПІЛКУВАЛИСЯ З ДЕРЖДЕПОМ

ПРЕДСТАВНИКИ парламентської фракції БПП відвідали Вашингтон, де провели зустрічі з чиновниками Держдепу, сенаторами й конгресменами, громадськими діячами, аналітиками й журналістами.

ГОЛОВА парламентської фракції БПП Артур Герасимов та депутат від БПП Дмитро Білоцерковець зустрілися з директором офісу з питань Східної Європи Джорджом Ендрюзом та працівниками офісу, які займаються питаннями українсько-американських відносин. Сторони обговорили реформи в Україні. Українська сторона отримала повну підтримку з боку США у здійсненні масштабних змін у країні.

Українська делегація також узяла участь у круглому столі з питань кібербезпеки у Фонді Маршалла. Народні депутати від БПП поінформували учасників про стан інформаційної та кібербезпеки в Україні.

Зокрема, Артур Герасимов розповів про те, що Україна постійно зазнає гібридних атак з боку Росії, зокрема в кіберпросторі. Він закликав не применшувати російську загрозу для західного світу.

Учасники круглого столу погодилися з тим, що Україна сьогодні перебуває на передовій боротьби за західні цінності.

СИЛА ДЕМАГОГІЇ І ОШУКАНСТВА

До 100-ліття Жовтневого перевороту

СТОЛІТТЯ тому в Петербурзі стався більшовицький переворот. Він приніс десятки мільйонів людських жертв, незчисленні страждання й глибоку моральну деградацію.

А починалося, як це завжди буває, – з брехні, демагогії про «землю селянам», «заводи робітникам» і «мир народам».

Та чим насправді був Жовтневий переворот?

Насамперед це була спроба перелицювати зогнилу Російську імперію, вдихнути в неї нове життя через чергове ошукання народів і мобілізацію нищих інстинктів. Це дало змогу збанкрутілій імперії проіснувати ще сім десятиліть. Отакою виявилася сила демагогії та ошуканства плебсу всього світу. Хоча в остаточному підсумку все це закінчилося ще більшим виснаженням і крахом імперії.

Хто такі вожді революції? Як правило, дуже спритні й талановиті демагоги й кримінальні

злочинці, яким не знайшлося місця в імперських структурах. Ульянов–Ленін – юрист-недоучка й економічний примітивіст, але дуже вправний демагог і революційний практик.

Але вожаки революції так би й лишилися маргіналами, якби не безглуздість і неефективність Російської імперії, де безліч людей випали із соціальної структури, а еліті було байдуже.

Після захоплення більшовиками влади в Москві й Петербурзі в результаті Жовтневого перевороту 1917 року Центральна Рада 20 листопада III Універсалом проголосила Українську Народну Республіку. Як показали вибори до Всеросійських Установчих Зборів 25 листопада, Центральну Раду підтримувала більшість населення: українські партії здобули 75 % голосів, більшовики – тільки 10 %.

Уже з кінця листопада 1917 року більшовики почали агресію проти України. Під час визволь-

них змагань 1917–1923 років Україна змушена була боротися в надзвичайно тяжких умовах одночасно на кілька фронтів. Ця боротьба точилася без зброї та боєзапасів, без тилу та жодної підтримки ззовні. Попри ці надскладні умови сотні тисяч людей встали на боротьбу за незалежну Україну. Водночас проявилася критична невідповідність еліти масштабів завдань, які постали перед країною.

Еліта увійшла в період національно-визвольної боротьби неготовою ані ідеологічно, ані психологічно, що призвело до низки руйнівних помилок на початку війни (насамперед це стосується ліквідації армії).

Поразка у визвольних змаганнях коштувала Україні мільйонів жертв. Пам'ятаймо уроки, аби не дати жодного шансу для повторення трагедії.

ОЛЕКСАНДР ПАЛІЙ, ІСТОРИК

«МАЙДАН» НА ЗАМОВЛЕННЯ: АВАНТЮРА ПРОВАЛИЛАСЯ

АКЦІЇ протесту біля Верховної Ради, у яких беруть участь кілька сотень чоловік, викликають у киян лише роздратування, оскільки блокують рух транспорту. Опозиції не вдалося зібрати людей – майданів на замовлення не буває.

Спонсори протестів – олігархи, які втрачають тіньові джерела надприбутків, та колишні «регіонали» Януковича, підтримувані Росією. Публічним організатором акцій виступив Міхеїл Саакашвілі, який, очевидно, розраховував на участь інших політичних сил та політиків. Проте жодна пристойна партія не підставила йому плече. Жоден рейтинговий політик не відвідав «зоопарк» біля ВР, як називають його кияни.

Слабка «відвідуваність» українцями акцій компенсується найнятими людьми. Журналісти помітили біля наметів «професійних мітингарів», котрі ходять на кожну політичну акцію, незалежно від партії, яка їх організовує та оплачує.

Вимоги протестувальників дещо дивні, враховуючи, що всі вони розглядаються у Верховній Раді і без зовнішнього тиску: створення антикорупційного суду, скасування депутатської недоторканності, зміна закону про вибори.

Насправді Саакашвілі та його прихильники не зацікавлені у виконанні цих вимог, бо їхня мета інша – дестабілізація в Україні для захоплення влади за будь-яку ціну.

Але задум політика-невдахи та його спонсорів провалився. На думку політолога Олександра Палія, «протест Саакашвілі провалився насамперед через те, що українському суспільству стало зрозуміло: під ВР залишилася рафінована російська агентура, яка керує цим протестом. Її підсунули Саакашвілі, а він, засліплений жагою помсти, просто виконує роль слухняної ляльки в руках провокаторів».

СОЦІУМ

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА:
10 НОВАЦІЙ

1. Збільшення пенсій

Нова пенсійна система забезпечить підвищення пенсій для 9 млн пенсіонерів. «Відходить у минуле пенсія 949 грн. З 1 жовтня – мінімум 1452 грн», – написав прем'єр Володимир Гройсман у Твіттері.

Він також подав інформацію про те, яким саме буде підвищення пенсій:

- До 200 грн – для 1,3 млн пенсіонерів.
- 200–500 грн – для 1,2 млн пенсіонерів.
- 500–1000 грн – для 2 млн пенсіонерів.
- Понад 1000 грн – для 1,1 млн пенсіонерів.

Таким чином, згідно з розрахунками Кабміну середній розмір підвищення становитиме майже 700 грн на місяць.

На таке збільшення виплат уже цього року витратять додатково понад 11 млрд грн, а наступного – ще 30 млрд. Ці

витрати профінансують за рахунок зростання надходжень єдиного соціального внеску завдяки підвищенню мінімальної зарплати до 3200 грн. Тобто кошти на підвищення пенсій ідуть з економіки, а не з друкарського верстата.

Реформа запроваджує нову формулу нарахування пенсій, яка усуває різницю між «старими» й «новими» пенсіонерами – з 1 жовтня братиметься показник середньої зарплати 3764,4 грн.

Коефіцієнт страхового стажу для розрахунку пенсій знизено з 1,35 до 1. Це множник тривалості років стажу роботи людини на величину оцінки одного року страхового стажу.

Мінімальний розмір пенсії встановлено на рівні 1452 грн – для тих, хто має повний страховий стаж (було – 1312 грн).

Мінімальна пенсія для тих, у кого не вистачає стажу, зростає від 949 грн до рівня прожит-

«Нова пенсійна система передбачає справедливість: ті, хто більше працював, повинні отримувати більшу пенсію», – так охарактеризував ухвалені з жовтня Верховною Радою новації прем'єр-міністр Володимир Гройсман

кового мінімуму для непрацездатних осіб – 1373 грн. Ця норма торкнеться майже 1 млн пенсіонерів.

2. Регулярна індексація

Реформа не просто односторонньо «осучаснює» пенсії українців. Упроваджується автоматична індексація вже підвищених пенсій. Тобто в майбутньому вони автоматично переглядатимуться залежно від інфляції і темпів зростання середньої зарплати.

Так, у 2019–2020 роках враховуватимуться показники за один попередній рік, з 2021 року – за три попередні роки. Передбачається, що індексація не залежатиме ані від постанов Кабінету Міністрів, ані від рішень парламенту, перерахунок відбуватиметься автоматично і регулярно.

3. Кінець астрономічних спецпенсій чиновників

Реформою скасовуються з 1 січня 2018 року особливі умови виходу на пенсію для чиновників: прокурорів, держслужбовців, депутатів, працівників дипломатичної служби, учених.

Віднині максимальний розмір пенсії не може перевищувати 10 розмірів прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність.

4. Без оподаткування

З 1 жовтня скасовується оподаткування пенсій для працюючих пенсіонерів.

Тепер лише пенсії, розмір яких перевищує 12 470 гривень (10 прожиткових мінімумів), підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб за ставкою 18 % та військовим збором 1,5% у частині такого перевищення.

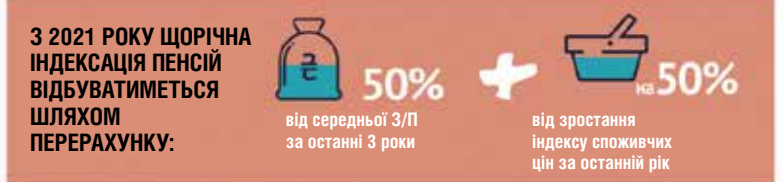
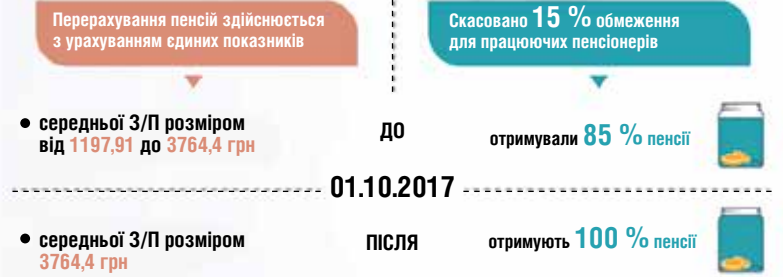
5. Окремі пільги

Кожен член сім'ї загиблого (померлого) або зниклого безвісти військовослужбовця має право на пенсію у зв'язку із втратою годувальника.

Пенсіонери, які стали інвалідами внаслідок нещасного випадку на виробництві, зможуть і надалі отримувати дві виплати: страхову та пенсію з інвалідності.

ПЕНСІЙНА РЕФОРМА

НАРАХУВАННЯ ПЕНСІЙ ЗА ПОКАЗНИКАМИ:

Жителі гірських районів отримуватимуть 20 % надбавки до пенсії

ПІДВИЩЕННЯ МІНІМАЛЬНОГО СТРАХОВОГО СТАЖУ, НЕОБХІДНОГО ДЛЯ ВИХОДУ НА ПЕНСІЮ ЗА ВІКОМ:

ЗАПРОВАДЖЕНО МОЖЛИВІСТЬ КУПІВЛІ ТРУДОВОГО СТАЖУ

Якщо необхідно для пенсії стажу не вистачає, можна буде докупити стаж

Вартість купівлі 1 року трудового стажу 16 тис. 896 грн

СЛОВО І ДІЛО

ПАВЛО РОЗЕНКО, віце-прем'єр-міністр України

У реформі закладено механізм постійного осучаснення

НАЙГОЛОВНІШЕ в пенсійній реформі те, що Верховна Рада підтримала ініціативи Президента України й Кабінету Міністрів щодо осучаснення пенсій та відмови від оподаткування працюючих пенсіонерів.

За 6 років ми отримали колосальну проблему в питаннях соціальної справедливості: людям, які мали значний трудовий стаж і достойну зарплату, за ці роки пенсія не перераховувалася жодного разу. Зараз ми відновлюємо принцип соціальної справедливості, коли пенсіонери, котрі мали великий страховий стаж, кваліфікацію і, відповідно, заробітну плату, отримуватимуть вищі пенсії.

Процес осучаснення входить у постійний режим. І в майбутньому для цього вже не потрібно жодних додаткових рішень. В ухвалених законах вписано чітку формулу, у якій прив'язка йде до двох основних параметрів – зростання середнього розміру зарплати та інфляційних чинників.

Для мене особисто також дуже важливо, що парламент підтримав поправку народних депутатів щодо запровадження з 1 січня 2019 року накопичувальної пенсійної системи й системи недержавних пенсійних фондів.

Ми маємо запроваджувати європейські механізми пенсійного забезпечення для тих, хто хоче формувати своє пенсійне майбутнє самостійно.

Принципова позиція уряду полягає в тому, що в межах лише солідарної системи пенсійного забезпечення неможливо істотно поліпшити умови життя і нинішніх, і майбутніх пенсіонерів. Проблема низьких пенсій полягає в тому, що працює лише солідарна система. І українці отримують тільки 60 % від того, що могли б.

Після запровадження накопичувальної системи в ідеалі пенсія кожного українця складатиметься з трьох частин: 60 % – солідарна, 30 % – накопичувальна і 10 % – недержавне пенсійне страхування. Нам знадобиться близько півроку, щоб підготувати запуск цього механізму, необхідні зміни до законодавства та вирішити технічні питання.

Пенсіонери з гірських населених пунктів мають право розраховувати на 20 % надбавки до розміру пенсії.

докторантурі, за умови сплати страхових внесків.

8. Накопичувальна система

Реформа передбачає запровадження з 1 січня 2019 року накопичувальної системи пенсійного страхування. Застраховані особи, яким на 1 січня 2019 року залишилося менше як 10 років до досягнення пенсійного віку, мають право прийняти рішення не сплачувати страхові внески до «загального котла». Натомість частина відрахувань платника пенсійних внесків ітиме на його особистий рахунок.

Проте чіткого механізму роботи нової системи ще немає. Усі нюанси Кабмін повинен буде виписати до 2019-го.

9. Лад у системі

Реформа містить положення, які спрямовані на боротьбу з безладом у пенсійній системі та з неефективністю виплат.

По-перше, буде створено єдиний реєстр одержувачів соціальних виплат, пільг, субсидій та пенсій. По-друге, буде проведено аудит Пенсійного фонду, який дасть змогу отримати об'єктивні дані про його стан і проблеми.

10. Без невластивих видатків

Для зменшення, а в перспективі ліквідації дефіциту коштів Пенсійного фонду усі невластиві видатки системи передаються до державного бюджету. Ідеться про виплати, які не пов'язані зі сплатою страхових внесків.

6. Роль стажу

Пропонується залишити мінімальний страховий стаж для права на пенсію на рівні 15 років (при досягненні 65 років).

Надається також можливість «придбати», тобто купити за гроші, стаж за період, коли особа не підлягала загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню.

7. Додаткові періоди до стажу

Для окремих категорій населення дозволено включати до стажу такі періоди роботи.

По-перше, це стосується ведення підприємницької діяльності на спрощеній системі оподаткування з 1 січня 1998 року до 31 грудня 2000 року – у разі надання довідки про реєстрацію підприємця. Для цієї ж категорії враховуватимуть період з 1 січня 2001 року до 31 грудня 2017 року – за умови сплати підприємцем страхових внесків, незалежно від сплаченого розміру.

По-друге, для військових – це період проходження військової служби до 31 грудня 2017 року включно.

По-третє, для жінок, які народили та виховують дітей, – відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами та з догляду за дитиною до досягнення нею 6-річного віку.

По-четверте, для студентів – роки навчання на стаціонарі у вишах, а також в аспірантурі й

ГРОШІ – НА ПАЦІЄНТА, А НЕ НА ЛІЖКО-МІСЦЕ

закінчення. початок на стор. 1

у поліклініку, в лікарню, до сімейного лікаря, куди звернувся пацієнт по медичну допомогу. Незалежно від місця розташування і форми власності медзакладу. Пацієнт самостійно обирає лікаря чи медзаклад, держава — оплачує його лікування.

Новий орган

Буде створено Національну службу здоров'я (орган виконавчої влади зі спеціальним статусом), яка виконуватиме функції страховика і єдиного замовника медичних послуг, а також контролю за дотриманням умов договорів про медичне обслуговування населення. Між медзакладом та Національною службою здоров'я укладатиметься договір, у якому щорічно встановлюватиметься обсяг послуг, що їх планується надати пацієнтам. На першому етапі реформи договори НСЗУ будуть укладені з усіма лікарнями, щоб ніхто не залишився без медичної допомоги.

Медзаклади фінансуватимуться на умовах попередньої оплати відповідно до запланованого обсягу наданих громадянам послуг. НСЗУ не володітиме коштами, усі вони акумулюватимуться в держбюджеті на казначейських рахунках, а Національна служба перераховуватиме бюджетні кошти медичним закладам відповідно до укладених з ними угод.

Державне фінансування

Бюджетне фінансування охорони здоров'я значно збільшено.

У проекті бюджету-2018 уряд заклав рекордну суму на фінансування сфери охорони здоров'я — 113,9 млрд грн.

Для порівняння, за Януковича було схвалено бюджет, де на охорону здоров'я у 2014 році планувалося витратити близько 9 млрд грн.

У 2017 році розмір медичної субвенції з держбюджету становив 55,5 млрд грн, або 2,1 % ВВП. Третина цих коштів фактично втрачається — через утримання непотрібних

приміщень, неефективне використання, корупцію. Зараз замість того, аби оплачувати медичні послуги для людей, держава тратить їх на підтримання площ медзакладів, спланованих за нормативами 1970-х років.

Гарантовано державою

Запроваджується програма медичних гарантій, буде визначено перелік медичних послуг, які на 100 % оплачує держава. Перелік щороку визначатиметься Кабінетом Міністрів. Гарантовано безкоштовними будуть:

- екстрена допомога (невідкладна допомога — термінові операції, у тому числі при гострому серцевому нападі, інсульті, апендициті, переломах);

- первинна допомога (допомога лікарів первинної ланки — педіатрів, терапевтів, сімейних лікарів, що працюють у поліклініках, амбулаторіях, мають приватну практику);

- паліативна допомога (допомога пацієнтам зі смертельними захворюваннями, щоб полегшити їхні страждання, передусім надання адекватного знеболювання);

- медична допомога дітям до 16 років;

- медична допомога у зв'язку з вагітністю та пологами.

Обсяг коштів на програму медичних гарантій закладатиметься в розмірі не менш як 5 % ВВП.

До гарантованого пакету послуг не входять естетична медицина, ліки недоведеної ефективності. Також необхідно буде повністю оплачувати вартість звернень до лікарень без направлення лікаря, крім екстреної допомоги.

Гарному лікарю — гарна зарплата

Лікарі отримуватимуть гідну оплату, пацієнт — якісні медичні послуги.

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ
СЕРГІЙ БЕРЕЗЕНКО
ТА В. О. МІНІСТРА
ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
УЛЯНА СУПРУН

СЕРГІЙ БЕРЕЗЕНКО, народний депутат

До 2020 року сфера медицини зміниться кардинально

МЕДИЧНА реформа, яку ми нарешті запровадили, для українського пацієнта дає реальну можливість отримати якісну медичну послугу безоплатно. Тобто за рахунок державних коштів. Кожен вид медичної послуги в лікарні буде оцінено Міністерством охорони здоров'я, і кожна послуга матиме свій тариф. За кожною з них лікарня і лікар отримуватимуть кошти з бюджету.

Тобто ми нівелюємо грошовий розрив між реальними коштами, які виділяє держава, і наявністю ліків, обладнанням, можливостями в лікарнях. Простіше кажучи, гроші йтимуть за пацієнтом. У яку б лікарню за направленням сімейного лікаря пацієнт не звернувся, він отримає якісну медичну послугу, у вартість якої буде вже закладено і комунальні послуги, і заробітну плату лікаря, і вартість ліків, і все необхідне.

З моменту ухвалення закону й до кінця його імплементації (2020 року) кожен пацієнт і кожна послуга, яка буде надана в медичному закладі, буде оплачена через спеціальний уповноважений орган — Національну службу здоров'я.

Радянська система, яка діє у нас досі, передбачає утримання медичних закладів, а не оплату медичних послуг, наданих пацієнтам. Фактично оплачувалася кількість ліжок-місць, незалежно від числа пацієнтів у лікарні. На це власне і спрямовувалася вся медична субвенція, а на ліки й зарплату лікарям кошти йшли за залишковим принципом. Лікарні нібито функціонували, але в них ніколи нічого не вистачало.

Реформа повністю змінює цю систему.

Упровадження принципу «гроші ходять за пацієнтом» означає, що оплата роботи лікаря залежатиме від кількості пацієнтів та якості послуг, які він їм надає. Пацієнт обирає лікаря та медичний заклад. І саме до цього лікаря й медичного закладу прийдуть бюджетні гроші за надання медичної допомоги конкретному пацієнтові відповідно до встановленого тарифу.

За такої системи лікар буде зацікавлений якісно лікувати, оскільки до поганого спеці-

ліста ніхто не звертатиметься. Ефективний лікар матиме більше пацієнтів і, відповідно, більшу зарплату. Лікарі та лікарні «змагатимуться» за пацієнтів і будуть зацікавлені підвищувати якість своїх послуг.

Терміни

Перший етап реформи первинної ланки медичної допомоги — сімейних лікарів, педіатрів, терапевтів — упроваджуватиметься протягом 2018 року. На інших рівнях — до 2020 року.

ЩО ЗМІНИТЬ МЕДРЕФОРМА

Ви зможете вільно обрати свого сімейного лікаря, терапевта чи педіатра

Допомогу від свого лікаря ви отримаєте **БЕЗКОШТОВНО**

Призначає профілактичні огляди

Випишує направлення до лікарів-спеціалістів

Здійснює медичний супровід

Сімейний лікар:

Проводить обстеження

Частина ліків оплатить держава

Випишує ліки, корегує лікування

Призначає діагностичні дослідження

ПІДСУМКИ. ЖОВТЕНЬ ЯСКРАВИХ ЗМІН

ЄВГЕН
МАГДА
ПОЛІТОЛОГ

ПАРЛАМЕНТАРІЇ, попри критику на їхню адресу, ухвалили в жовтні пенсійну та медичну реформи. Це означає не лише створення можливостей для збільшення пенсійного забезпечення й перетворень у царині охорони здоров'я, а й свідчить про спроможність ухвалювати рішення, навколо яких тривають суперечки в суспільстві.

У 201 об'єднаній території

альній громаді пройшли вибори. Достатньо висока активність виборців продемонструвала, що людям не байдужі процеси децентралізації, а підтримку виборців отримали насамперед ті кандидати, що зуміли продемонструвати переваги децентралізації.

Виступаючи під час засідання Ради регіонального розвитку, Петро Порошенко наголосив, що розміри місцевих кошторисів скоро перевищать показники державного бюджету. За сухими цифрами ховається реальна децентралізація, збільшення повноважень місцевих органів

влади та наближення влади безпосередньо до людей.

Глава держави доволі критично оцінив акцію протесту біля стін парламенту, наголосивши, що кілька десятків людей не мають підстав претендувати на статус всеукраїнської акції. Варто наголосити, що прихильники «великої політичної реформи», які мали два місяці для реалізації власних планів, зуміли 17 жовтня зібрати близько 5 тисяч чоловік.

Значна частина з них розійшлася по домівках після направлення Верховною Радою до Конституційного Суду за-

конопроектів про обмеження депутатської недоторканності.

Верховна Рада в жовтні схвалила два законопроекти, спрямовані на врегулювання ситуації на Донбасі. Одним із них вона продовжила на рік дію закону про особливий статус ОРДЛО. Іншим, який поки що ухвалено в першому читанні, визначила Росію як агресора. Він також передбачає зміну АТО на інший формат, що впливає з реалізації права держави на самозахист, визначений ООН.

Сьогодні не бракує версій стосовно вибуху на столичній вулиці Міцкевича, жертвами якого стали діючий та відставний співробітники МВС, а поранення дістали парламентарій Ігор

Мосійчук, політтехнолог Віталій Бала та місцева мешканка. З початком конфлікту на Донбасі кількістю злочинів із використанням зброї та вибухівки в Україні суттєво зросла.

Тому врегулювання конфлікту на сході держави залишається в центрі уваги світової спільноти, зокрема США.

Спецпредставник американського Держдепартаменту Курт Волкер у п'яте з липня 2017 року побував в Україні, наголосивши на швидкій розробці проекту резолюції Ради Безпеки ООН про введення миротворців у зону конфлікту на Донбасі та на неприпустимості присутності в миротворчій місії представників Росії.

У ЖОВТНІ постійний комітет Парламентської Асамблеї НАТО ухвалив рішення провести свою весняну сесію 2020 року в Києві. Таке право надано Україні вперше в історії нашої держави.

Таке рішення – знакове для України. Як важливий крок на шляху євроатлантичної інтеграції і потужний сигнал не тільки для Києва, а й для всього світу. Це не тільки демонстрація солідарності й підтримки подальших інтеграційних кроків України. Переконана, що надалі будуть інші конкретні дії наших союзників.

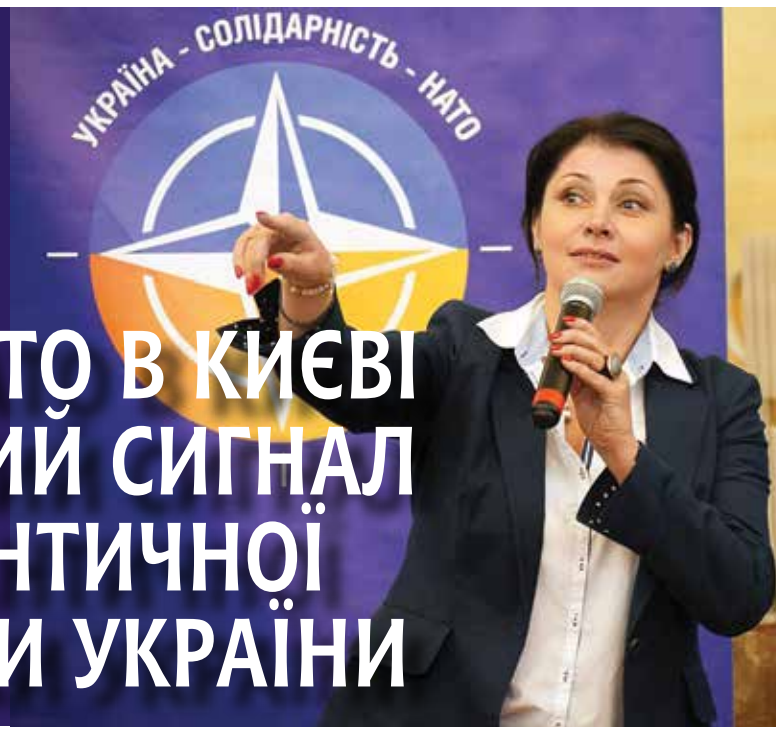
Парламентська Асамблея НАТО – це майданчик найвищого геополітичного рівня, на якому розглядаються всі ключові безпекові питання, що турбують західний світ. Вона була створена 1955 року як форум для розгляду актуальних питань. Тут відбуваються дискусії, ведеться пошук консенсусу щодо гострих та проблемних моментів, виробляються рішення, які змінюють долю цілих регіонів і змінюють світову історію. Оскільки ПА НАТО складається з делегацій національних парламентів країн-членів і партнерів НАТО, вона є консолідуючим елементом між штаб-квартирою НАТО та законодавчими гілками влад країн Альянсу. Саме рішення ПА НАТО є дороговказом для членів Альянсу у формуванні бюджету сектору безпеки та оборони, змінах національного законодавства щодо забезпечення взаємодії, сумісності, а також єдності позиції та підходів у різних сферах життєдіяльності.

Для України, яка визначилася й прагне євроатлантичної інтеграції, прийняти в себе сесію

БЕЗПЕКА

Ірина Фріз,
народний
депутат України

ФОРУМ НАТО В КИЄВІ – ПОТУЖНИЙ СИГНАЛ ЄВРОАТЛАНТИЧНОЇ ПІДТРИМКИ УКРАЇНИ

Асамблеї НАТО – гарний шанс для активізації процесу вступу до «Альянсу свободи». НАТО демонструє світу і насамперед Росії, що Україна де-факто перебуває в євроатлантичному геополітичному просторі. Це практичне підтвердження слів генерального секретаря НАТО Єнса Столтенберга про те, що Україна і Грузія «рано чи пізно» можуть стати членами НАТО, але сьогодні треба зосередитися на проведенні реформ.

Так, ми поки що не маємо тієї «парасольки безпеки», яку надає повномасштабне членство в НАТО. Однак подібні рішення ПА демонструють, що вона може з'явитися дуже скоро. Справа в тому, що саме Парламентська Асамблея НАТО брала активну участь у процесі ратифікації протоколів про вступ до Альянсу наших сусідів – Польщі, Угорщини та Чехії. Вірю, що не менш активну роль Асамблея відіграє і під

час інтеграції України в НАТО. А для цього сьогодні нашими друзями в Альянсі створюються всі передумови. Хочу подякувати всій нашій команді, яка доклала багато зусиль, аби це рішення стало реальністю. Нам дуже приємно, що ми відчуваємо постійну та беззаперечну підтримку в наших євроатлантичних прагненнях від Президента Парламентської Асамблеї НАТО Паоло Аллі, представників Литви, США, Великої Британії, Канади, Латвії, Естонії та багатьох інших наших іноземних друзів і партнерів на найвищому рівні.

Сьогодні всі розуміють, що питання майбутньої євроатлантичної інтеграції України стосується безпеки всього європейського регіону. Тільки повномасштабний вступ нашої держави до НАТО зможе зупинити агресію Кремля далі на Захід. Ми сьогодні тримаємо оборону на східному фланзі «Альянсу свободи» і створюємо

передумови для миру в Західній Європі.

Агресора не можна зупинити вмовлянням чи відкупитися від нього економічними преференціями і територіями, як пропонують сьогодні окремі недалекоглядні, а то й просто куплені Росією європейські політики. Рано чи пізно Кремль захоче більше, а згодом і все – про це свідчить уся кривава історія ХХ століття. Тому зупинити агресію можна лише політичною єдністю та військовою потужністю. Мова мовчазної переважаючої сили – це те, що прекрасно зрозуміє агресор без будь-якого перекладу. Цей факт сьогодні стає аксіомою для більшості високопосадовців по обидва боки Атлантичного океану.

Саме тому на останній сесії Парламентської Асамблеї НАТО, що проходила в Бухаресті, було ухвалено декілька доленосних рішень. Насамперед це резо-

люція «Зміцнення стабільності й безпеки в Чорноморському регіоні». Її прийняли з урахуванням поправки нашої делегації щодо продовження стратегічного обговорення з Україною та Грузією питання чорноморської безпеки, а також подальшого посилення співпраці в рамках діяльності НАТО. На мою думку, ця резолюція є історичною, оскільки створює підстави для початку обрання алгоритму щодо підготовки набуття Україною членства в НАТО. Подальша співпраця в рамках діяльності НАТО з нашою державою буде посилена, і це є доброю новиною.

Але ми маємо пам'ятати, що шлях євроатлантичної інтеграції – це дорога з двостороннім рухом. Без необхідних реформ для досягнення відповідності стандартам і критеріям Альянсу ніякої євроатлантичної інтеграції не відбудеться. Тож перед нами відповідні стоїть непросте завдання: у короткі строки виконати великий обсяг роботи щодо змін законодавства. Цього літа Верховна Рада ухвалила закон, підготовлений нашою командою, яким законодавчо закріпила курс євроатлантичної інтеграції України, спрямований на набуття членства в НАТО. Тепер справа за впровадженням важливих реформ у сфері оборони, державного управління, забезпечення цивільного контролю над сектором безпеки. Ми докладемо всіх зусиль, аби необхідні законодавчі акти були прийняті.

Переконана, Україна обов'язково буде повноправним членом НАТО. А це означає, що ми ввійдемо в найпотужнішу безпекову та геополітичну організацію у світі, і війна більше ніколи не вестиметься на території нашої держави!

Посол України в НАТО Вадим Пристайко:

КУРС ДЕРЖАВИ НА МАЙБУТНЄ ЧЛЕНСТВО В АЛЯНСІ ВИЗНАЧЕНО ЧІТКО Й ОСТАТОЧНО

■ **Пане посол, як би ви загалом охарактеризували нинішній стан взаємодії України з НАТО?**

Уже десять останніх років ми виконуємо річні національні програми співробітництва з НАТО, але слід визнати, що ефективність, якість та повнота їх виконання мають перейти на вищий рівень.

■ **Чи є в керівництва НАТО на сьогодні розуміння того, що Україна твердо стала на позицію приєднання до Альянсу? Чи сприймають це як тимчасову кон'юнктуру?**

Не думаю, що Альянс розглядає нашу сучасну позицію в категоріях кон'юнктури. Хоча, безумовно, пам'ять у всіх добра. Треба визнати, що на певних етапах нашого державного

будівництва Україна просувалася до НАТО то швидше, то повільніше або навіть відмовлялася, устами прем'єр-міністра Януковича, від отримання плану дій щодо членства.

Та нарешті наш парламент прибрав із законодавства положення щодо так званої «безблокової» зовнішньої політики й тим самим зняв останню перепону на шляху євроатлантичної інтеграції. Нині курс на майбутнє членство в Альянсі визначено чітко й остаточно.

■ **Нещодавно повідомлялося, що Угорщина погрожує заблокувати євроатлантичну інтеграцію України через освітній закон, який їй не сподобався. Як, гадаєте, далі розгорнутимуться події?**

Кілька днів тому я зустрічався з угорським послом у НАТО, на-

магаючись переконати, що наші двосторонні питання слід вирішувати між собою. Або разом з міжнародними організаціями, котрі мають визнаний мандат надавати консультативну та іншу допомогу, у такій конкретній сфері, як мова й освіта. Наскільки розумію, наші аргументи не завжди чуять.

■ **А як до цього ставляться в Брюсселі – у штаб-квартирі НАТО?**

Альянс поважає позицію кожного зі своїх членів, але стурбований нинішньою ситуацією. НАТО прагне, щоб Угорщина й Україна знайшли порозуміння між собою і щоб блокування заходів припинилося.

■ **Вашингтонський договір про Північноатлантичний альянс не вимагає референдумів для вступу. Але наскільки для НАТО важливим є врахування громадської думки в країні, яка прагне стати союзником?**

Я не чую останнім часом у НАТО сумнівів щодо вибору українського народу. Порівнюючи рівень підтримки нашими

ІНТЕРВ'Ю

обов'язково відбувається. Його результатом є реакція Альянсу – посилення військової присутності в Балтії, Польщі, Румунії і Болгарії не випадкове. Це відповідь на зростання загроз із боку Росії, що підтверджується спробою анексії Криму та дестабілізації сходу України. Але з різних причин ми не стали членом Альянсу, якого всі союзники зобов'язані захищати.

■ **У 2020 році в Києві відбудеться засідання Парламентської Асамблеї НАТО. Що це означає для України?**

Ми знаємо, що Парламентська Асамблея – не є органом НАТО. Це є зібрання парламентаріїв, котрі ставлять своїм завданням підтримку євроатлантичних цінностей та інтеграції в регіоні.

Водночас це народні обранці, які у своїх національних парламентах голосують за євроатлантичну єдність і підтримку євроатлантичних прагнень України. У цьому контексті проведення ПА НАТО в Україні є дуже важливим сигналом.

2020 рік стане визначною віхою на шляху реформування Збройних Сил України й виведення їх на стандарти НАТО. Вірю, що ми прийматимемо делегатів ПА НАТО вже в мирній Україні.

громадянами курсу на вступ до НАТО десять років тому й зараз, ми побачимо істотну різницю.

Виходячи з того, що Президент чітко задекларував намір запитати думку українського народу – цей референдум буде проведено. Я не сумніваюся в його результатах і певен, що вони вітатимуться в Альянсі.

■ **Чи є в НАТО план дій на випадок, якщо Росія розпочала повномасштабний наступ на Україну?**

Безумовно, планування

РОЗМОВЛЯВ
АНДРІЙ ЛАВРЕНЮК, БРЮССЕЛЬ